

115**USTAWA**

z dnia 22 grudnia 2004 r.

o zmianie ustawy o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych oraz o zmianie innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. Nr 42, poz. 386 i Nr 97, poz. 964) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 1 w pkt 3 w lit. f kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) zasady nadzoru nad wykorzystaniem i przeznaczaniem surowców uprawianych na gruntach odłogowanych oraz produktów pośrednich lub produktów ubocznych pochodzących z tych surowców lub z produktów pośrednich, przeznaczonych do wytworzenia produktów nieżywnościowych.”;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, ustawę z dnia 11 maja 2001 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia, ustawę z dnia 20 grudnia 2002 r. o organizacji niektórych rynków rolnych, ustawę z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego, ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą oraz ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o nadmiernych zapasach produktów rolnych i produktów cukrowych.

Dane dotyczące aktów prawa Unii Europejskiej ogłoszonych przed dniem 1 maja 2004 r., zamieszczone w niniejszej ustawie, dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.

2) w art. 2:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Nadzór nad Agencją sprawuje minister właściwy do spraw rynków rolnych, a w zakresie gospodarki finansowej — minister właściwy do spraw finansów publicznych.”,

b) uchyla się ust. 3;

3) w art. 11 w ust. 1:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wspiera działania promocyjne i informacyjne na rynkach wybranych produktów rolnych i żywnościowych w ramach Wspólnej Polityki Rolnej;”,

b) po pkt 4 dodaje się pkt 4a i 4b w brzmieniu:

„4a) prowadzi działania w zakresie wsparcia pszczelarstwa w ramach Wspólnej Polityki Rolnej;

4b) prowadzi działania w zakresie realizacji programu dostarczania nadwyżek żywności dla najuboższej ludności Unii Europejskiej;”,

c) w pkt 5 uchyla się lit. c,

d) w pkt 5 w lit. e kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 i 7 w brzmieniu:

„6) prowadzi obsługę zabezpieczeń finansowych w ramach realizacji mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej;

7) nadzoruje wykorzystanie i przemieszczanie surowców uprawianych na gruntach odłogowanych oraz produktów pośrednich lub produktów ubocznych pochodzących z tych surowców lub z produktów pośrednich, zwanych dalej „towarami”, przeznaczonych do wytworzenia produktów nieżywnościowych.”;

4) w art. 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes Agencji ustala w drodze decyzji administracyjnej:

1) kwoty nieuiszczonych należności z tytułu opłat cukrowych, w tym opłat sankcyjnych, o których mowa w art. 32 pkt 2 lit. b,

2) kwoty nienależnie lub nadmiernie pobranych środków:

a) pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej,

b) krajowych

— przeznaczonych na realizację Wspólnej Polityki Rolnej.”;

5) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu:

„Art. 13a. 1. Należności, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 2, podlegają potrąceniu z bezspornej i wymagalnej wierzytelności lub należności przedsiębiorcy z tytułu realizowanych przez Agencję mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej, finansowanych z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej.

2. Potrącenia dokonuje się przez oświadczenie Prezesa Agencji złożone przedsiębiorcy. Oświadczenie ma moc wsteczną od chwili, kiedy potrącenie stało się możliwe.”;

6) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Prezes Agencji wydaje i poświadcza formularz kontrolny (formularz T5) w zakresie wykorzystania lub przemieszczania na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej:

1) produktów rolnych i żywnościowych, w tym pochodzących z zapasów interwencyjnych;

2) towarów przeznaczonych do wytworzenia produktów nieżywnościowych.”;

7) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. 1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej minister właściwy do

spraw rynków rolnych jest organem właściwym do opracowania i przekazywania Komisji Europejskiej, do zatwierdzenia, krajowego programu wsparcia pszczelarstwa.

2. Prezes Agencji jest organem właściwym do dokonywania wyboru i zawierania umów z wykonawcami programu, o którym mowa w ust. 1.”;

8) w art. 17:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej minister właściwy do spraw rynków rolnych jest organem właściwym do:

1) zgłaszania Komisji Europejskiej zamiaru uczestniczenia Rzeczypospolitej Polskiej w programie dostarczania nadwyżek żywności dla najuboższej ludności Unii Europejskiej, zwanym dalej „programem”;

2) przekazywania Komisji Europejskiej:

a) informacji potrzebnych do opracowania programu,

b) sprawozdania z realizacji programu;

3) powiadamiania Komisji Europejskiej o:

a) organizacjach charytatywnych uprawnionych do uczestniczenia w programie,

b) zmianach w trakcie realizacji programu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W zakresie realizacji programu Prezes Agencji jest organem właściwym do:

1) przedstawiania ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych propozycji dotyczących ilości i wartości towarów pochodzących z zapasów interwencyjnych Unii Europejskiej, potrzebnych do realizacji programu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz rodzaju artykułów żywnościowych przekazywanych organizacjom charytatywnym;

2) przeprowadzania przetargów oraz zawierania umów;

3) informowania ministra właściwego do spraw rynków rolnych o wszelkich okolicznościach mogących mieć wpływ na zmiany programu w trakcie jego realizacji;

4) przekazywania ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych i ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego sprawozdania z realizacji programu.”;

9) w art. 19 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku istnienia obowiązku, wynikającego z przepisów Unii Europejskiej, ustanowienia zabezpieczenia, w formie gwarancji, wykonania zobowiązań wynikających z realizacji mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej gwarantem może być wyłącznie instytucja finansowa upoważniona do gwarantowania długu celnego.”;

10) w art. 20 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) czynności sprawdzające:

a) u osoby fizycznej, osoby prawnej lub w jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej,

b) u producenta rolnego w rozumieniu ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz. U. z 2004 r. Nr 10, poz. 76)

— uczestniczących w mechanizmach Wspólnej Polityki Rolnej.”;

11) w art. 21 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Prezes Agencji może powierzyć, w drodze umowy, wykonywanie zadań w zakresie wydawania i poświadczania formularza T5 jednostkom organizacyjnym, o których mowa w ustawie z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2004 r. Nr 156, poz. 1641 i Nr 273, poz. 2703). Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

12) w art. 22:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W mechanizmach administrowanych przez Agencję, w tym dotyczących Wspólnej Polityki Rolnej, w ramach których Agencja realizuje swoje zadania, mogą uczestniczyć:

1) osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej,

2) producent rolny w rozumieniu ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności

— zwani dalej „przedsiębiorcami”, wpisani do centralnego rejestru przedsiębiorców, zwanego dalej „rejestrem”.”;

b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, dołącza do wniosku:

1) odpis z właściwego rejestru albo zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej, jeżeli odrębne przepisy wymagają wpisu do rejestru albo zgłoszenia do ewidencji działalności gospodarczej, wystawione nie wcze-

śniej niż 3 miesiące przed dniem złożenia wniosku;

2) zaświadczenie o nadaniu przedsiębiorcy numeru identyfikacji podatkowej (NIP) oraz numeru identyfikacyjnego w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, a w przypadku osoby fizycznej również kopię dokumentu tożsamości zawierającego numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL);

3) zaświadczenie wystawione przez bank o posiadaniu przez przedsiębiorcę rachunku bankowego z podaniem numeru tego rachunku.”;

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Jeżeli przedsiębiorcą jest osoba fizyczna nieposiadająca obywatelstwa polskiego lub nieprowadząca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalności, we wniosku zamiast numeru ewidencyjnego powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL) podaje się numer identyfikacji podatkowej nadany w kraju pochodzenia danej osoby.”;

d) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Jeżeli w kraju pochodzenia przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, lub w kraju, w którym przedsiębiorca ten ma siedzibę lub miejsce zamieszkania, nie wydaje się dokumentów, o których mowa w ust. 5a, do wniosku, zamiast tych dokumentów, dołącza się oświadczenie potwierdzone przez notariusza, właściwy organ sądowy lub administracyjny kraju pochodzenia przedsiębiorcy lub kraju, w którym przedsiębiorca ten ma siedzibę lub miejsce zamieszkania, zawierające dane określone w ust. 5a.”;

13) w art. 25 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do warunków oraz trybu udostępniania Agencji danych przechowywanych w prowadzonych rejestrach i ewidencjach, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności.”;

14) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. Minister właściwy do spraw rolnictwa oraz minister właściwy do spraw rynków rolnych określają, w drodze rozporządzenia, zakres, sposób oraz terminy przekazywania danych o dłużnikach z tytułu niezapłaconych lub nadmiernie pobranych środków przeznaczonych na realizację Wspólnej Polityki Rolnej między Agencją a Agencją Restrukturyzacji i Modernizacji

Rolnictwa, mając na uwadze konieczność odzyskania tych środków.”;

15) w art. 27 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera w szczególności:

- 1) nazwę albo imię i nazwisko wnioskodawcy;
- 2) siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres wnioskodawcy;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany;
- 4) nazwę i adres zakładu wnioskodawcy, w którym prowadzony będzie proces odkostniania lub przechowywania;
- 5) dane dotyczące posiadanej infrastruktury oraz wyposażenia w urządzenia służące do wykonywania czynności, o których mowa w pkt 4.”;

16) w art. 31 ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Limit A i limit B buraków cukrowych jest rozdzielany według wskaźnika określonego w ust. 5 między plantatorów buraków cukrowych, którzy mieli zawarte umowy kontraktacji na rok gospodarczy 2001/2002, lub ich następców prawnych.

5. Wskaźnik rozdzielania limitu A i limitu B między plantatorów buraków cukrowych stanowi iloraz ogólnej ilości buraków cukrowych w tonach, skupionych przez producenta cukru w latach gospodarczych 1997—2001 od plantatora buraków cukrowych, który miał zawartą umowę kontraktacji na rok gospodarczy 2001/2002, i ogólnej ilości buraków cukrowych w tonach, skupionych przez producenta cukru w latach gospodarczych 1997—2001 od wszystkich plantatorów buraków cukrowych, którzy mieli zawarte umowy kontraktacji na rok gospodarczy 2001/2002.”;

17) po art. 31 dodaje się art. 31a w brzmieniu:

„Art. 31a. Minister właściwy do spraw rynków rolnych dokonuje kontroli porozumienia branżowego w zakresie jego zgodności z przepisami Unii Europejskiej. Informacje dotyczące kontroli i realizacji porozumienia branżowego minister właściwy do spraw rynków rolnych przekazuje Komisji Europejskiej do dnia 30 czerwca każdego roku.”;

18) w art. 32 w pkt 2:

a) lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) pobiera opłaty cukrowe od producentów cukru i izoglukozy, w tym opłaty produkcyjne oraz opłaty sankcyjne z tytułu niewywie-

żenia w terminie cukru C i izoglukozy C, oraz opłaty sankcyjne z tytułu wprowadzenia na rynek wewnętrzny ilości cukru przeniesionej na następny rok gospodarczy,”;

b) w lit. d tiret trzecie otrzymuje brzmienie:

„— przedsiębiorcom produkującym alkohol i drożdże na bazie cukru inwertowanego lub syropów cukrowych,”;

c) uchyla się lit. g,

d) dodaje się lit. h oraz i w brzmieniu:

„h) przyjmuje oraz weryfikuje deklaracje producentów cukru dotyczące ilości cukru przeniesionej na następny rok gospodarczy,

i) wydaje, na wniosek producenta izoglukozy, pozwolenia na połączenie produkcji izoglukozy w miesiącach maj—czerwiec lub czerwiec—lipiec.”;

19) po art. 32 dodaje się art. 32a w brzmieniu:

„Art. 32a. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 32 pkt 2 lit. c, oraz wnioski o wydanie świadectw autoryzacji, o których mowa w art. 32 pkt 2 lit. d, składa się na formularzu opracowanym i udostępnianym przez Agencję.

2. Wnioski, o których mowa w ust. 1, zawierają w szczególności:

1) dane, o których mowa w art. 27 ust. 2a pkt 1—3;

2) informacje dotyczące pojemności pomieszczeń magazynowych — w przypadku wniosku o wydanie świadectwa autoryzacji magazynów, w których ma być przechowywany cukier pochodzący z zapasów interwencyjnych;

3) informacje dotyczące średniej miesięcznej produkcji produktów chemicznych lub produktów pośrednich — w przypadku wniosku o wydanie świadectwa autoryzacji przetwórcom ubiegającym się o dopłaty do cukru wykorzystywanego w przemyśle chemicznym;

4) informacje o planowanej średniej miesięcznej produkcji alkoholu lub drożdży — w przypadku wniosku o wydanie świadectwa autoryzacji przedsiębiorcom produkującym alkohol i drożdże na bazie cukru inwertowanego lub syropów cukrowych.

3. Wniosek, o którym mowa w art. 32 pkt 2 lit. i, zawiera w szczególności:

1) dane, o których mowa w art. 27 ust. 2a pkt 1—3;

2) określenie ilości izoglukozy, która ma być połączona.”;

20) art. 34 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 34. 1. Opłaty cukrowe, o których mowa w art. 32 pkt 2 lit. b, stanowią dochód budżetu państwa i są wpłacane przez producentów cukru na wydzielony rachunek bankowy Agencji.
2. Agencja przekazuje na rachunek Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi środki pochodzące z pobranych opłat cukrowych, w tym opłat sankcyjnych, w terminie 5 dni od dnia ich wpływu na rachunek Agencji.”;

21) w art. 35:

a) w ust. 1:

— w pkt 1 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) dopłat i zaliczek na poczet dopłat do skrobi przetwórcom wykorzystującym skrobię do dalszego przerobu na cele niespożywcze,”;

— w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) producentom skrobi ziemniaczanej, w tym również w zakresie autoryzacji punktów skupu, w których producenci skrobi zamierzają dokonywać skupu ziemniaków,”;

— w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:

„4) wydaje przetwórcom skrobi wykorzystującym skrobię do dalszego przerobu na cele niespożywcze, na ich wniosek, świadectwa uprawniające do uzyskania dopłat;

5) przyjmuje i dokonuje zwrotu zabezpieczenia wypłaconych zaliczek.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Świadectwa, o których mowa w ust. 1 pkt 2, wydaje się na wniosek:

1) producenta skrobi ziemniaczanej składany na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję:

a) w terminie do dnia 30 września roku poprzedzającego okres, na który są przyznawane kwoty produkcji, w przypadku autoryzacji producentów skrobi ziemniaczanej,

b) corocznie przed rozpoczęciem roku gospodarczego, w przypadku autoryzacji wyłącznie punktów skupu,

c) każdorazowo, w przypadku nabycia przedsiębiorstwa produkującego skrobię ziemniaczaną;

2) przetwórcy skrobi wykorzystującego skrobię do dalszego przerobu na cele niespożywcze, składany na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję.”;

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, zawiera w szczególności:

1) dane, o których mowa w art. 27 ust. 2a pkt 1—3;

2) określenie ilości wnioskowanych oraz wskazanie wysokości kwot produkcyjnych skrobi ziemniaczanej przyznanych w okresie poprzednich lat gospodarczych oraz ich wykorzystania.”;

d) dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:

„7. Wniosek, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, zawiera w szczególności:

1) dane, o których mowa w art. 27 ust. 2a pkt 1—3;

2) adres zakładu producenta skrobi;

3) nazwę i adres punktu skupu ziemniaków.

8. Wniosek, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, zawiera w szczególności:

1) dane, o których mowa w art. 27 ust. 2a pkt 1—3;

2) dane dotyczące:

a) rodzaju skrobi i jej pochodnych, które będą przetwarzane,

b) rodzaju produktów otrzymywanych ze skrobi lub jej pochodnych;

3) nazwę i adres zakładu, w którym skrobia i jej pochodne będą przetwarzane.”;

22) w art. 36 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Producenci skrobi ziemniaczanej są obowiązani corocznie przekazywać Agencji wykaz umów kontraktacji, zawartych z plantatorami ziemniaków skrobiowych, w terminie do dnia 31 maja roku, w którym rozpoczyna się dany rok gospodarczy.”;

23) w art. 38:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Rada Ministrów określa corocznie, w drodze rozporządzenia, stawki płatności, o których mowa w ust. 1, w zależności od zawartości skrobi w ziemniakach skrobiowych, mając na uwadze założenia do ustawy budżetowej na dany rok oraz zobowiązania Rzeczypospolitej Polskiej zawarte w umowach międzynarodowych.”;

b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, terminy składania wniosków o wypłatę płatności, o których mowa w ust. 1, termin wypłaty tych płatności oraz sposób ich dokonywania, mając na względzie zapewnienie prawidłowości i terminowości ich wypłacania.”;

24) w art. 39 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera w szczególności:

- 1) dane, o których mowa w art. 27 ust. 2a pkt 1—3;
- 2) określenie rodzaju oliwy z oliwek, która będzie przetwarzana;
- 3) rodzaje produktów wyprodukowanych przy użyciu oliwy;
- 4) nazwę i adres zakładu, w którym oliwa z oliwek będzie przetwarzana.”;

25) w art. 40 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wniosek o wydanie świadectwa, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera w szczególności:

- 1) dane, o których mowa w art. 27 ust. 2a pkt 1—3;
- 2) nazwę i adres zakładu wnioskodawcy.”;

26) po rozdziale 9 dodaje się rozdział 9a w brzmieniu:

„Rozdział 9a

Wykorzystanie uprawianych na gruntach odłogowanych surowców przeznaczonych do wytworzenia produktów nieżywnościowych

Art. 40a. 1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Prezes Agencji:

- 1) przyjmuje kopie umów zawieranych między:
 - a) wnioskodawcą a podmiotem skupującym lub pierwszym przetwórcą, w rozumieniu rozporządzenia Komisji (WE) nr 2461/99 z dnia 19 listopada 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1251/99 w odniesieniu do użytkowania gruntów odłogowanych do produkcji surowców (Dz. Urz. WE L 299 z 20.11.1999, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2461/99”,
 - b) podmiotem skupującym lub pierwszym przetwórcą a innymi podmiotami zajmującymi się obrotem lub przetwórstwem towarów przeznaczonych do wytworzenia produktów nieżywnościowych,
 - c) innymi podmiotami zajmującymi się obrotem lub przetwórstwem towarów przeznaczonych do wytworzenia produktów nieżywnościowych;
- 2) przyjmuje od podmiotów, o których mowa w pkt 1 lit. b i c, informacje określone w rozporządzeniu 2461/99, które są obowiązane składać te podmioty;

3) ustala, na wniosek, wysokość zabezpieczenia wykorzystania towarów przeznaczonych do wytworzenia produktów nieżywnościowych;

4) przeprowadza kontrole wykorzystania towarów;

5) przekazuje informacje Komisji Europejskiej lub właściwym organom państw członkowskich Unii Europejskiej.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, składa:

1) zbywca lub przekazujący towar, w przypadku gdy zbywca lub przekazujący prowadzi działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

2) nabywca lub przejmujący towar, w przypadku gdy zbywca lub przekazujący nie prowadzi działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

— na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję.

3. Wniosek składany przez podmiot, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, zawiera w szczególności:

1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres zbywcy lub przekazującego towar;

2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz numer identyfikacji w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany;

3) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres nabywcy lub przejmującego towar;

4) określenie rodzaju i ilości towaru;

5) całkowitą ilość zakupionego lub posiadanego towaru wraz z wysokością wniesionego zabezpieczenia;

6) współczynniki technicznego przetworzenia towarów, ilości i ceny produktów uzyskanych w wyniku ich przetworzenia, w przypadku gdy dokonano przetworzenia towarów;

7) informację o przeznaczeniu towaru.

4. Wniosek składany przez podmiot, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, zawiera w szczególności:

1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres nabywcy lub przejmującego towar;

- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz numer identyfikacji w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany;
 - 3) określenie rodzaju i ilości towaru oraz powierzchni uprawy, w przypadku gdy zbywcą jest wnioskodawca;
 - 4) informację o wysokości zabezpieczenia wniesionego przez zbywcę towaru objętego wnioskiem, w przypadku gdy zbywca lub przekazujący towar wniósł zabezpieczenie;
 - 5) informację o przeznaczeniu towaru.
5. W przypadku wniesienia zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 4 pkt 4, do wniosku dołącza się dokument wystawiony przez właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej potwierdzający wysokość wniesionego zabezpieczenia.

Art. 40b. Podmioty skupujące lub pierwsi przetwórcy, którzy nabyli lub przejęli od wnioskodawców towary, przekazują Prezesowi Agencji informacje w terminach, o których mowa w art. 13 ust. 4 rozporządzenia 2461/99, jednak nie później niż do dnia 10 listopada roku, na który wnioskodawca złożył wniosek o płatność.”;

27) w art. 55 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W celu wykonania przepisów, o których mowa w ust. 1—4, Prezes Rady Ministrów dokona, w drodze rozporządzenia, przeniesienia planowanych dochodów i wydatków budżetowych między częściami budżetu państwa, z zachowaniem przeznaczenia środków publicznych wynikającego z ustawy budżetowej. Przepis art. 39 ust. 1c ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 199 i Nr 80, poz. 717 oraz z 2004 r. Nr 238, poz. 2390 i Nr 273, poz. 2703) stosuje się odpowiednio.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2004 r. Nr 253, poz. 2532) w art. 2 w ust. 1 w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) podania, załączniki do podań, zaświadczenia i zezwolenia w sprawach z zakresu wykonywania przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa oraz Agencję Rynku Rolnego zadań w ramach realizacji Wspólnej Polityki Rolnej

oraz innych zadań dotyczących organizacji rynków rolnych, z wyłączeniem zadań w zakresie administrowania obrotem z zagranicą towarami rolno-spożywczymi.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 44, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 pkt 2 i 4 otrzymują brzmienie:

„2) żywność (środek spożywczy) — każdą substancję lub produkt w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. bezpieczeństwa żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002),

4) obrót — czynności w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 2,”;

2) w art. 10:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Artykuły rolno-spożywcze przywożone z zagranicy mogą być dopuszczone do obrotu, w rozumieniu przepisów prawa celnego, pod warunkiem przeprowadzenia kontroli jakości handlowej przez organ Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych i sporządzenia protokołu z tej kontroli.”,

b) w ust. 1a zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„W przypadku konieczności wykonania badań laboratoryjnych artykuły, o których mowa w ust. 1, mogą być za zgodą organu celnego:”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku wydania przez organ Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych decyzji o zakazie wprowadzenia artykułu rolno-spożywczego do obrotu, o której mowa w art. 30 ust. 1, organ celny odmawia przyjęcia zgłoszenia celnego, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.”;

3) w art. 17 w ust. 1 pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5) współpraca z organizacjami międzynarodowymi zajmującymi się jakością handlową artykułów rolno-spożywczych oraz ich obrotem mię-

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1802, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 166, poz. 1360, z 2003 r. Nr 208, poz. 2020 i Nr 223, poz. 2220 i 2221, z 2004 r. Nr 42, poz. 386 i Nr 96, poz. 959 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 68.

dzynarodowym lub uczestnictwo w pracach tych organizacji,

- 6) udzielanie informacji i szkolenie w zakresie przepisów i wymagań dotyczących jakości handlowej lub ustalania klas jakości handlowej oraz metod i badań artykułów rolnospożywczych,”;

4) po art. 17a dodaje się art. 17b w brzmieniu:

„Art. 17b. 1. Inspekcja wydaje świadectwa potwierdzające pochodzenie mięsa wołowego z dorosłych osobników męskich, uprawniające do otrzymania refundacji wywozowych, o których mowa w przepisach Unii Europejskiej dotyczących warunków udzielania specjalnych refundacji wywozowych do niektórych rodzajów wołowiny bez kości oraz w przepisach Unii Europejskiej dotyczących przyznawania specjalnych refundacji eksportowych w sektorze wołowiny i cielęciny.

2. Świadectwa, o których mowa w ust. 1, są wydawane na wniosek przedsiębiorcy, złożony na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Inspekcję, po dokonaniu oceny mięsa wołowego w zakresie potwierdzenia jego tożsamości.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera w szczególności:

1) nazwę, siedzibę i adres albo imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres wnioskodawcy,

2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany,

- 3) informacje o:

a) dacie i miejscu uboju oraz liczbie zwierząt przeznaczonych do uboju, jeżeli wnioskodawca dokonuje uboju,

b) dacie i miejscu uboju, liczbie zwierząt przeznaczonych do uboju oraz dacie i miejscu odkostnienia mięsa i liczbie tusz przeznaczonych do odkostnienia mięsa, jeżeli wnioskodawca dokonuje odkostnienia,

c) państwie przeznaczenia.

4. Do oceny mięsa wołowego i wydawania świadectw, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 31 ust. 2 i 3 oraz 5—7 stosuje się odpowiednio.

5. Za dokonanie czynności związanych z oceną mięsa wołowego, przeprowadzenie badań laboratoryjnych

i wydanie świadectw, o których mowa w ust. 1, pobiera się opłatę w wysokości równej opłacie za dokonanie oceny jakości handlowej artykułów rolnospożywczych, przeprowadzenie badań laboratoryjnych i wydanie świadectwa jakości handlowej, w sposób i w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 31 ust. 8 pkt 2.”;

- 5) w art. 23 w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) pobranie próbek i wykonanie badań laboratoryjnych,”;

- 6) w art. 32 uchyla się ust. 4;

- 7) w art. 36 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Protokół sporządza się co najmniej w 2 egzemplarzach. Jeden egzemplarz protokołu pozostawia się osobie, o której mowa w ust. 2.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia (Dz. U. Nr 63, poz. 634, z późn. zm.³⁾) w odnośniku nr 1 w pkt 74 po wyrazach „dyrektywy 98/28/WE z dnia” dodaje się wyrazy „29 kwietnia 1998 r.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 20 grudnia 2002 r. o organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. Nr 240, poz. 2059 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 40 i Nr 96, poz. 959) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. 1. Przetwórca albo osoba traktowana jako przetwórca ubiegający się o dopłaty do przetwarzania składa do dyrektora oddziału terenowego Agencji, właściwego ze względu na jego siedzibę lub miejsce zamieszkania, wniosek oraz deklarację, o których mowa w przepisach Unii Europejskiej, na formularzach opracowanych i udostępnianych przez Agencję.

2. Wniosek oraz deklarację, o których mowa w ust. 1, zawierają informacje określone w art. 9 ust. 3 i art. 6 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 245/2001 z dnia 5 lutego 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1673/2000 w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno (Dz. Urz. WE L 35 z 6.02.2001, z późn. zm.).”;

- 2) w art. 11 uchyla się ust. 7;

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 128, poz. 1408, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 166, poz. 1362, z 2003 r. Nr 52, poz. 450, Nr 122, poz. 1144, Nr 130, poz. 1187, Nr 199, poz. 1938 i Nr 208, poz. 2020 oraz z 2004 r. Nr 33, poz. 288 i Nr 96, poz. 959.

3) w art. 12 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) może określić:

- a) wyższy niż 7,5 % poziom procentowej zawartości zanieczyszczeń krótkiego włókna lnianego lub włókna konopnego, do uzyskania którego przysługuje przetwórcy, wpisanemu do rejestru, o którym mowa w art. 5 ust. 1, albo osobie traktowanej jako przetwórca, dopłata do przetwarzania w zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej, mając na względzie zapotrzebowanie na krótkie włókno lniane lub włókno konopne,
- b) ilości długiego włókna lnianego, które przenosi się z krajowej gwarantowanej ilości długiego włókna lnianego do krajowej gwarantowanej ilości krótkiego włókna lnianego lub włókna konopnego przy zastosowaniu przelicznika, o którym mowa w przepisach Unii Europejskiej, mając na względzie pełne wykorzystanie krajowej gwarantowanej ilości krótkiego włókna lnianego lub włókna konopnego,
- c) ilości krótkiego włókna lnianego lub włókna konopnego, które przenosi się z krajowej gwarantowanej ilości krótkiego włókna lnianego lub włókna konopnego do krajowej gwarantowanej ilości długiego włókna lnianego przy zastosowaniu przelicznika, o którym mowa w przepisach Unii Europejskiej, mając na względzie pełne wykorzystanie krajowej gwarantowanej ilości długiego włókna lnianego.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego (Dz. U. Nr 223, poz. 2221, z 2004 r. Nr 42, poz. 386 i Nr 96, poz. 959 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 64) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12:

a) w ust. 1:

— pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przyjmuje lub przejmuje zabezpieczenie wniesione przez podmiot przetwarzający na zlecenie jednostki organizacyjnej owoce i warzywa nieprzeznaczone do sprzedaży albo dokonuje zwrotu tego zabezpieczenia;”,

— po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) przekazuje na rachunek Agencji Restrukturyzacji przejęte zabezpieczenie, o którym mowa w pkt 2;”,

— w pkt 3 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) na koniec każdego roku handlowego — ilości i sposobie zagospodarowania poszczególnych gatunków owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży, na podstawie informacji otrzymywanych od organizacji producentów lub ich zrzeszeń”,

b) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Jednostki organizacyjne, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a oraz b, informują Prezesa Agencji, w terminie do dnia 30 listopada, o zapotrzebowaniu na następny rok kalendarzowy na produkty przetworzone z owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży.”;

2) w art. 13 w ust. 1 uchyla się pkt 1;

3) w art. 14 uchyla się ust. 10;

4) w art. 20 w ust. 1 w pkt 4 w lit. d średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e w brzmieniu:

„e) powierzchni uprawy chmielu, na podstawie zgłoszenia producenta lub grupy producentów chmielu, dokonanego na formularzu opracowanym i udostępnianym przez Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zawierającego informacje o wieku plantacji chmielu oraz dane określone w art. 1 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 609/1999 z dnia 19 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady przyznawania pomocy producentom chmielu (Dz. Urz. WE L 75 z 20.03.1999);”;

5) po art. 20 dodaje się art. 20a w brzmieniu:

„Art. 20a. 1. Wojewódzki inspektor, właściwy ze względu na miejsce położenia uprawy chmielu, prowadzi kontrolę jednolitości odmianowej chmielu na powierzchniach uprawy chmielu zgłoszonych do ewidencji, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 4 lit. e.

2. Kontroli nie podlegają powierzchnie uprawy chmielu prowadzone w celach doświadczalnych.

3. Kontrolę przeprowadza się nie wcześniej niż 30 dni przed planowanym terminem zbioru chmielu, po uprzednim uzgodnieniu terminu kontroli z producentem lub grupą producentów chmielu.”;

6) w art. 23:

a) w ust. 1 w pkt 11 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 12 w brzmieniu:

„12) powierzchni uprawy i wielkości zbiorów chmielu.”,

b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) jednostce odpowiedzialnej za:

a) przeprowadzenie kontroli przestrzegania procedur certyfikacji chmielu i produktów chmielowych,

b) prowadzenie ewidencji powierzchni uprawy chmielu.”,

c) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Główny Inspektor przekazuje Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego informacje o:

- 1) powierzchni uprawy chmielu, w terminie do dnia 28 marca,
 - 2) wielkości zbiorów chmielu w poszczególnych województwach, w terminie do dnia 30 kwietnia
- roku następującego po roku zbioru.”;

7) w art. 26 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) urządzeniach technicznych i ich rozmieszczeniu w pomieszczeniach służących do:

- a) odbioru i klasyfikacji surowca tytoniowego, jeżeli wnioskodawca zamierza prowadzić odbiór i klasyfikację tego surowca w ramach wykonywanej działalności gospodarczej,
- b) wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego.”;

8) w art. 31:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Czynności kontrolne w przypadku, o którym mowa w art. 27a ust. 2, są wykonywane przez pracowników Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych posiadających imienne upoważnienie wydane przez wojewódzkiego inspektora.”,

b) uchyla się ust. 9;

9) w art. 33 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Prezes Agencji przekazuje Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego informacje o:

- 1) powierzchni uprawy tytoniu prowadzonej na podstawie umów na uprawę, w terminie do dnia 28 marca,
 - 2) wielkości dostaw surowca tytoniowego z danego roku zbioru, w terminie do dnia 30 kwietnia
- roku następującego po roku zbiorów.”;

10) w art. 33a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Producentowi surowca tytoniowego dostarczającemu surowiec tytoniowy w ramach przydzielonej mu kwoty produkcji surowca tytoniowego, na podstawie zawartej umowy na uprawę, przysługuje, wypłacana przez Agencję, płatność za ilość surowca tytoniowego dostarczonego przedsiębiorcy wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego, nie więcej jednak niż za ilość tego surowca wynikającą z przysługującej temu producentowi kwoty produkcji surowca tytoniowego.”,

b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) informację o ilości surowca tytoniowego dostarczonego w ramach umowy na uprawę;”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się dokumenty potwierdzające informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 2.”,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Rada Ministrów określa corocznie, w drodze rozporządzenia, stawkę płatności dla producentów surowca tytoniowego, mając na uwadze założenia do ustawy budżetowej na dany rok oraz zobowiązania Rzeczypospolitej Polskiej zawarte w umowach międzynarodowych.”;

11) w art. 35 uchyla się ust. 10;

12) po art. 51 dodaje się art. 51a w brzmieniu:

„Art. 51a. 1. W 2005 r. kwoty produkcji surowca tytoniowego dla producentów lub grup producentów tytoniu, w ramach krajowej kwoty produkcji, są przyznawane:

- 1) w sposób określony w art. 46 ust. 2 i 3, przy czym za okres 3 lat poprzedzających ostatni zbiór uznaje się lata 2000—2002;
- 2) na podstawie dokumentów, o których mowa w art. 46 ust. 4 i 6, złożonych przez producenta lub grupę producentów tytoniu Prezesowi Agencji, w celu otrzymania kwoty na 2004 r.

2. Prezes Agencji, w terminie do dnia 28 lutego 2005 r., w drodze decyzji, przyznaje kwoty, o których mowa w ust. 1, z podziałem na grupy użytkowe tytoniu:

- 1) producentom lub
- 2) grupom producentów tytoniu, z podziałem na poszczególnych członków.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą (Dz. U. Nr 97, poz. 963) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. 1. Ustawa określa zasady administrowania obrotem towarami z zagranicą oraz, w zakresie uzupełniającym przepisy prawa wspólnotowego, zasady obrotu towarami z krajami trzecimi dokonywanego na podstawie przepisów tego prawa.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do obrotu towarami z zagranicą oraz do obrotu towarami z krajami trzecimi w takim

zakresie, w jakim obrót ten jest uregulowany odrębnymi przepisami prawa.”;

2) w art. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) obrót towarami z krajami trzecimi — przywóz towarów pochodzących z kraju trzeciego na obszar celny Wspólnoty lub wywóz towarów do kraju trzeciego z obszaru celnego Wspólnoty niezależnie od sposobu ich przemieszczania przez granicę, a także związane z tym nadawanie upoważnień podmiotom dokonującym takiego obrotu w zakresie towarów rolno-spożywczych;”;

3) po art. 8 dodaje się art. 8a—8j w brzmieniu:

„Art. 8a. 1. W przypadku towarów rolno-spożywczych, w zakresie określonym przepisami prawa wspólnotowego, Prezes Agencji Rynku Rolnego, w drodze decyzji administracyjnej, nadaje, na wniosek importera lub eksportera wspólnotowego, upoważnienie w zakresie obrotu towarami rolno-spożywczymi z krajami trzecimi, odmawia jego nadania, zmienia oraz cofa nadane upoważnienie.

2. Od decyzji Prezesa Agencji Rynku Rolnego przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

Art. 8b. Odmowa nadania upoważnienia, o którym mowa w art. 8a ust. 1, następuje, jeżeli:

1) wnioskodawca nie spełnił wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 8e;

2) wnioskodawca wystąpił z wnioskiem o wydanie decyzji przed upływem terminu, o którym mowa w art. 8c ust. 3, pod warunkiem że cofnięcie poprzednio nadanego upoważnienia nastąpiło z przyczyn, o których mowa w art. 8c ust. 1 pkt 3;

3) nie ustały przyczyny, o których mowa w art. 8c ust. 1 pkt 1 lub 2.

Art. 8c. 1. Cofnięcie nadanego upoważnienia, o którym mowa w art. 8a ust. 1, następuje:

1) jeżeli wynika to z zobowiązań lub porozumień międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska;

2) w przypadkach uzasadnionych względami porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego, ochrony zdrowia i życia ludzi i zwierząt lub ochrony roślin;

3) jeżeli z czynności sprawdzających przeprowadzonych zgodnie z ustawą z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji

Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. Nr 42, poz. 386 i Nr 97, poz. 964 oraz z 2005 r. Nr 14, poz. 115) wynika, że importer lub eksporter wspólnotowy naruszył warunki, na jakich wydano decyzję o nadaniu upoważnienia, lub nie usunął w wyznaczonym terminie uchybień stwierdzonych w trakcie czynności sprawdzających.

2. W przypadku cofnięcia nadanego upoważnienia z przyczyn, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lub 2, kolejna decyzja o nadaniu upoważnienia w zakresie obrotu towarami rolno-spożywczymi z krajami trzecimi może być wydana po ustaniu przyczyn, dla których nastąpiło cofnięcie poprzednio nadanego upoważnienia.

3. W przypadku cofnięcia nadanego upoważnienia z przyczyn, o których mowa w ust. 1 pkt 3, wniosek importera lub eksportera wspólnotowego o nadanie upoważnienia w zakresie obrotu towarami rolno-spożywczymi z krajami trzecimi może być złożony nie wcześniej niż po upływie roku od dnia cofnięcia tego upoważnienia.

Art. 8d. Prezes Agencji Rynku Rolnego stwierdza wygaśnięcie decyzji o nadaniu upoważnienia, jeżeli z czynności sprawdzających przeprowadzonych zgodnie z ustawą z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych wynika, że importer lub eksporter wspólnotowy zaprzestał prowadzenia działalności objętej decyzją lub został wykreślony z rejestru lub ewidencji prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 8e. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia:

1) wzór wniosku stosowany w postępowaniu o wydanie decyzji o nadaniu upoważnienia w zakresie obrotu towarami rolno-spożywczymi z krajami trzecimi,

2) wykaz dokumentów i informacji, które powinny być dołączone do wniosku,

3) wzór decyzji o nadaniu upoważnienia w zakresie obrotu towarami rolno-spożywczymi z krajami trzecimi,

4) sposób i tryb ewidencjonowania wydanych decyzji o nadaniu upoważnienia w zakresie obrotu towarami rolno-spożywczymi z krajami trzecimi

— mając na uwadze zapewnienie skutecznego stosowania przepisów prawa

wspólnotowego w tym zakresie, a także maksymalne uproszczenie i ujednolicenie wymogów dotyczących dokumentów i informacji, które są niezbędne w postępowaniu o wydanie decyzji o nadaniu upoważnienia w zakresie obrotu towarami rolno-spożywczymi z krajami trzecimi, i ich ewidencjonowania.

Art. 8f. 1. Importer lub eksporter wspólnotowy towarów rolno-spożywczych objętych pozwoleniem na przywóz lub wywóz towarów rolno-spożywczych, w ramach decyzji o nadaniu upoważnienia w zakresie obrotu towarami rolno-spożywczymi z krajami trzecimi, prowadzi dokumentację tych towarów zawierającą:

- 1) rodzaj towaru rolno-spożywczego oraz nazwę kraju jego pochodzenia albo przeznaczenia;
 - 2) numer i datę Jednolitego Dokumentu Administracyjnego (SAD) potwierdzającego dopuszczenie do obrotu albo wywóz danej partii towaru rolno-spożywczego;
 - 3) wskazanie ilości lub masy każdej partii przywiezionego lub wywiezionego towaru rolno-spożywczego;
 - 4) określenie rodzaju czynności, jakim został poddany towar rolno-spożywczy, wraz z określeniem masy towaru poddanego tym czynnościom, o ile obowiązek przeprowadzenia takich czynności wynika z przepisów prawa wspólnotowego.
2. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rynków rolnych może określić, w drodze rozporządzenia, dodatkowe wymogi dotyczące dokumentacji, o której mowa w ust. 1, mając na uwadze zapewnienie skutecznego stosowania przepisów prawa wspólnotowego w tym zakresie.

Art. 8g. Jeżeli wynika to z przepisów prawa wspólnotowego w zakresie administrowania obrotem towarami rolno-spożywczymi z krajami trzecimi, minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór wniosku stosowany w postępowaniu o udzielenie pozwolenia na przywóz lub wywóz towarów rolno-spożywczych,
- 2) wykaz dokumentów, które powinny być dołączone do wniosku,
- 3) wykaz dokumentów potwierdzających dokonanie czynności, jakim zostały

poddane towary rolno-spożywcze objęte pozwoleniem, oraz termin składania tych dokumentów,

- 4) termin ważności pozwolenia na przywóz lub wywóz towarów rolno-spożywczych

— mając na uwadze zapewnienie skutecznego stosowania przepisów prawa wspólnotowego.

Art. 8h. Odmowa udzielenia pozwolenia na przywóz lub wywóz towarów rolno-spożywczych następuje, jeżeli wnioskodawca nie spełnia wymogów określonych w przepisach prawa wspólnotowego lub przepisach wydanych na podstawie art. 8g.

Art. 8i. Prezes Agencji Rynku Rolnego przekazuje Komisji Europejskiej oraz zainteresowanym władzom państw członkowskich informacje dotyczące administrowania obrotem towarami rolno-spożywczymi z krajami trzecimi w zakresie, o którym mowa w przepisach prawa wspólnotowego.

Art. 8j. 1. Organy celne przekazują informacje o dokonanych przywozie z krajów trzecich towarów objętych środkami ochronnymi ustanowionymi na podstawie:

- 1) art. 16 lub 17 rozporządzenia Rady (WE) nr 3285/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 518/94 (Dz. Urz. WE L 349 z 31.12.1994), ostatnio zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 2474/2000 z dnia 9 listopada 2000 r. ustanawiającym, na podstawie art. 1 ust. 7 rozporządzenia (EWG) nr 3030/93, wykaz wyrobów włókienniczych i odzieżowych, które zostaną włączone do GATT 1994 dnia 1 stycznia 2002 r. oraz zmieniającym załącznik X do rozporządzenia (EWG) nr 3030/93 i załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 3285/94 (Dz. Urz. WE L 286 z 11.11. 2000);

- 2) art. 15 lub 16 rozporządzenia Rady (WE) nr 519/94 z dnia 7 marca 1994 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich i uchylającego rozporządzenia (EWG) nr 1765/82, (EWG) nr 1766/82 oraz (EWG) nr 3420/83 (Dz. Urz. WE L 67 z 10.3.1994), ostatnio zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 427/2003 z dnia 3 marca 2003 r. w sprawie mechanizmu tymczasowych środków ochronnych przy przywozie określonych towarów pochodzących z Chińskiej Repu-

- bliki Ludowej i zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 519/94 w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich (Dz. Urz. UE L 65 z 8.3.2003);
- 3) art. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz. Urz. WE L 56 z 6.3.1996), ostatnio zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 461/2004 z dnia 8 marca 2004 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 384/96 w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej oraz rozporządzenie (WE) nr 2026/97 w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz. Urz. WE L 77 z 13.03.2004);
- 4) art. 15 rozporządzenia Rady (WE) nr 2026/97 z dnia 6 października 1997 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz. Urz. WE L 288 z 21.10.1997), ostatnio zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 461/2004 z dnia 8 marca 2004 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 384/96 w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej oraz rozporządzenie (WE) nr 2026/97 w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz. Urz. WE L 77 z 13.3.2004);
- 5) art. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 427/2003 z dnia 3 marca 2003 r. w sprawie mechanizmu tymczasowych środków ochronnych przy przywozie określonych towarów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 519/94 w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich (Dz. Urz. WE L 65 z 8.3.2003), ostatnio zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1985/2003 z dnia 10 listopada 2003 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 427/2003 w sprawie mechanizmu tymczasowych środków ochronnych przy przywozie określonych towarów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz. Urz. WE L 295 z 13.11.2003).
2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są rejestrowane i przekazywane zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 15 ust. 3, w zakresie określonym w tych przepisach.”;
- 4) art. 9 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 9. Środki administrowania obrotem towarami z zagranicą, o których mowa w art. 10 ust. 1, są ustanawiane:
- 1) w przywozie z krajów trzecich:
- a) zgodnie z art. 24 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 3285/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 518/94 (Dz. Urz. WE L 349 z 31.12.1994), ostatnio zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 2474/2000 z dnia 9 listopada 2000 r. ustanawiającym, na podstawie art. 1 ust. 7 rozporządzenia (EWG) nr 3030/93, wykaz wyrobów włókienniczych i odzieżowych, które zostaną włączone do GATT 1994 dnia 1 stycznia 2002 r. oraz zmieniającym załącznik X do rozporządzenia (EWG) nr 3030/93 i załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 3285/94 (Dz. Urz. WE L 286 z 11.11.2000),
- b) zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 519/94 z dnia 7 marca 1994 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich i uchylającego rozporządzenia (EWG) nr 1765/82, (EWG) 1766/82 oraz (EWG) 3420/83 (Dz. Urz. WE L 67 z 10.3.1994), ostatnio zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 427/2003 z dnia 3 marca 2003 r. w sprawie mechanizmu tymczasowych środków ochronnych przy przywozie określonych towarów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 519/94 w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich (Dz. Urz. UE L 65 z 8.3.2003),
- c) zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 517/94 z dnia 7 marca 1994 r. w sprawie wspólnych reguł dotyczących przywozu wyrobów włókienniczych z niektórych państw trzecich, nieobjętych umowami dwustronnymi, protokołami, innymi ustaleniami lub innymi szczegółowymi normami Wspólnoty dotyczącymi przywozu (Dz. Urz. WE L 67 z 10.3.1994), ostatnio zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2309/2003 z dnia 29 grudnia 2003 r. zmieniającym załączniki IIIB,

IV i VI do rozporządzenia Rady (WE) nr 517/94 w odniesieniu do kontyngentów wyrobów włókienniczych na 2004 r. (Dz. Urz. UE L 342 z 30.12.2003);

2) w wywozie do krajów trzecich:

a) zgodnie z art. 11 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2603/69 z dnia 20 grudnia 1969 r. ustanawiającego wspólne reguły wywozu (Dz. Urz. WE L 324 z 27.12.1969), ostatnio zmienionego rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3918/91 z dnia 19 grudnia 1991 r. zmieniającym rozporządzenie (EWG) nr 2603/69 ustanawiające wspólne reguły wywozu (Dz. Urz. WE L 372 z 31.12.1991),

b) w przypadkach uzasadnionych koniecznością wprowadzenia formalności dla stosowania umów zgodnych z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.”;

5) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu:

„Art. 9a. 1. W celu zapewnienia skutecznego stosowania przepisów prawa wspólnotowego automatyczna rejestracja polegająca na rejestracji przez organ celny przywozu towarów z krajów trzecich może być ustanowiona na przywóz towarów podobnych lub konkurencyjnych w stosunku do towarów objętych środkami ochronnymi ustanowionymi na podstawie przepisów, o których mowa w art. 8j ust. 1.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki, ustanawiając automatyczną rejestrację na przywóz towarów podobnych lub konkurencyjnych w stosunku do towarów objętych środkami ochronnymi ustanowionymi na podstawie przepisów, o których mowa w art. 8j, kieruje się potrzebą wyeliminowania przypadków klasyfikacji towarowej mającej na celu uniknięcie zastosowania środków ochronnych.”;

6) po dziale III dodaje się dział IIIa w brzmieniu:

„Dział IIIa

Kary pieniężne

Art. 39a. 1. Karze pieniężnej podlega ten, kto, będąc importerem nasion konopi nieprzeznaczonych do siewu, oznaczonych kodem CN 1207 99 91:

1) nie poddaje ich czynnościom, o których mowa w art. 17a ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 245/2001 z dnia 5 lutego 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE)

nr 1673/2000 w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno (Dz. Urz. WE L 35 z 6.2.2001), ostatnio zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1401/2003 z dnia 6 sierpnia 2003 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 245/2001 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1673/2000 w sprawie wspólnej organizacji rynku lnu i konopi uprawianych na włókno (Dz. Urz. WE L 199 z 7.8.2003), lub nie czyni tego w sposób lub w terminach, o których mowa w art. 17a ust. 2 tego rozporządzenia;

2) nie przekazuje w terminie, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 8g pkt 3, dokumentów potwierdzających wykonanie czynności, o których mowa w art. 17a ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) 245/2001, o którym mowa w pkt 1;

3) nie prowadzi dokumentacji, o której mowa w art. 8f.

2. Kara pieniężna wynosi 60 % wartości celnej przywiezionych nasion konopi, objętych pozwoleniem na przywóz towarów rolno-spożywczych.

3. Wysokość kary pieniężnej ustala, w drodze decyzji administracyjnej, Prezes Agencji Rynku Rolnego.

4. Od decyzji Prezesa Agencji Rynku Rolnego przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

5. Do egzekucji kary pieniężnej stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

6. Wpłacone kary pieniężne stanowią dochód budżetu państwa.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o nadmiernych zapasach produktów rolnych i produktów cukrowych (Dz. U. Nr 97, poz. 964 i Nr 167, poz. 1746) w art. 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku ustalenia przez Komisję Europejską wielkości nadmiernych zapasów produktów cukrowych w skali kraju za nadmierne zapasy cukru, fruktozy lub izoglukozy u przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie wyłącznie ich importu w celu wprowadzenia do obrotu uznaje się zapasy tych produktów, których stan na dzień 1 maja 2004 r. przekracza średnią wielkość zapasów na dzień 1 maja każdego roku w okresie objętym informacją, o której mowa w art. 3 ust. 2 pkt 1, w którym prowadzili działalność gospodarczą, z tym że:

1) w przypadku przedsiębiorców, którzy rozpoczęli działalność po dniu 1 maja 2003 r. do dnia 1 stycznia 2004 r. — za nadmierne zapasy uznaje się zapasy tych produktów, których stan na dzień 1 maja 2004 r. przekracza średnią wielkość zapasów na pierwszy dzień każdego miesiąca lub dzień poprzedni;

2) w przypadku przedsiębiorców, którzy rozpoczęli tę działalność po dniu 1 stycznia 2004 r. — za nadmierne zapasy uznaje się stan zapasów tych produktów na dzień 1 maja 2004 r.”.

Art. 9. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

1) art. 26 i art. 38 ust. 5 ustawy wymienionej w art. 1,

2) art. 12 pkt 3 ustawy wymienionej w art. 5,

3) art. 33a ust. 5 ustawy wymienionej w art. 6

— zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych.

Art. 10. Przedsiębiorcy określani w art. 22 ust. 1 pkt 1 ustawy, o której mowa w art. 1, wpisani do reje-

stru przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, są obowiązani dostarczyć dokumenty, o których mowa w art. 22 ust. 5a lub 6a, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 11. O zapotrzebowaniu na produkty przetworzone z owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży na rok 2005, podmioty, o których mowa w art. 12 ust. 9 ustawy wymienionej w art. 6, informują Prezesa Agencji Rynku Rolnego do dnia 31 stycznia 2005 r.

Art. 12. Traci moc ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. o opłacie wyrównawczej od niektórych towarów rolnych i spożywczych przywożonych z zagranicy (Dz. U. Nr 43, poz. 160 oraz z 2000 r. Nr 120, poz. 1268).

Art. 13. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 3 pkt 4, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*